

хоризонти и то своевременно. „Не бива да се бърза“, казва поговорката, а „да се тръгне на време“. Работата по възобновяване на нашето овощарство ще тръбва да почне най-напредъ от ония райони, въ които овощното производство се развива най-добре и където условията за други стопански обекти сж ограничени.

Въ предварително избранитѣ овощарски пунктове се опредѣлятъ най-подходящитѣ мѣстности, за овощни насаждения, които мимо желанието на отдѣлнитѣ стопани, изхождайки отъ интереситѣ на родното стопанство, се засаждатъ масово, по правилата на овощарската техника, безъ огледъ на границитѣ между отдѣлнитѣ имоти. За целъта, материала се доставя отъ срѣдствата на общината, на кооперацията или др. нѣкоя стопанска организация по привилигеровани цени отъ държавата. Естествено, по този начинъ, всѣки стопанинъ става притежателъ на дръвчетата, засадени въ неговия имотъ, срещу което той се задължава къмъ общината съ стойността имъ. Ролята на общината може да изиграе мѣстната кооперация, овощарското д-во или овощарската кооперация и най-после Земеделската Камара — съ своитѣ срѣдства и ржководство.

Така напримѣръ, за засаждане на единъ комплектъ отъ 200 дек. въ селото „Х“ сж необходими 2.000 ябълкови фиданки по 4 лв. равно на 8.000 лева, това е сума, каквато всѣка община или организация може да намѣри.

На следующата година, по сжщия начинъ, се действува въ другъ секторъ на землището на сжщото село и въ продължение само на 5 години ний- ще имаме 1.000 дек. образцови овощни насаждения. По тоя начинъ българското овощарство би се възобновило и би могло да стане единъ мощенъ стопански и икономически факторъ за страната и ний бихме се явили съ достоинство на европейския пазаръ.

Като резултатъ отъ разкрититѣ възможности на европейския пазаръ за пласментъ на овощното ни производство, на лице изпква единъ голѣмъ интересъ къмъ масово създаване на нови овощни градини, обаче, по начинъ, който малко се различава отъ досегашния.

За да се даде една правилна ориентировка на този, бързо развиващъ се клонъ отъ земеделското стопанство и, за да се постави сжщия на здрави стопански и икономически основи, върху които съ сигурность би могло да се гради благосъстоянието на планинското население, потрѣбни сж широки социални и стопански мѣрки, подъ закрилата на които да се развива спокойно и правилно тоя поминкъ.

Мѣрки, обгръщащи цѣлия производственъ процесъ и съобразени съ изискванията на международнитѣ пазари, сж повече отъ наложителни за момента. Тѣй щото, българския овощаръ има да разрешава две доста тежки задачи — отъ